

תשובה לחייל ולשוטר

מאת מרן הגאון הרב אברהם אלקנה כהנא שפירא
ראש ישיבת מרכז-הרב והרב הראשי לישראל לשעבר

בס"ד ב' מנחם אב, ימי בין המצרים תשס"ה

בתשובה לשאלותיך בעניין גירוש היהודים מגוש קטיף על מנת למסור חבל ארץ זה לנכרים. יש להאריך רבות בכל סעיף וסעיף כדרכה של תורה ובפרט בעניינים חשובים אלה, אך לעת עתה אשיבך בקצרה, הלכה פסוקה למעשה, למען ידעו בית ישראל דרך התורה והמצוות בה ילכו.

א) לפי דין תורה חל איסור גמור למסור קרקע של ישראל לנכרי, משום לאו ד"לא תחנם" ומשום ביטול מצוות ישוב ארץ ישראל המחייבת כל יחיד ויחיד מישראל. איסור זה חל על כל יהודי אורח וחייל כאחד. פקודה לחשתתף בפינוי יהודים מביתם ע"מ למסור את הקרקע לנכרים הינה פקודה הטוגדת את דת תורתנו. הקדושה ואסור לקיימה. כל פקודה הנוגדת את ההלכה והכופה לעבור על דברי תורה, אין לה כל תוקף, אסור להשמע לה ואין לאף אדם סמכות להורותה. על כגון זה כתב הרמב"ם – "אין צריך לומר אם גזר המלך לבטל מצוה אין שומעין לו" (פ"ג מהלכות מלכים ה"ט). כל שיעבור על איסור זה לא יינקה, לא בעולם-הזה ולא בעולם-הבא.

ב) בכלל איסור מסירת קרקע לנכרים חל איסור לסייע לעוסקים בעבירה. משום כך אין לחסום את הדרך לגוש קטיף או לסייע בכל דרך אחרת לגירוש היהודים מביתם. כמו כן, על חייל הנקרא למילואים להמנע מהתייצבות באם שירותו נועד לאפשר לחיילים אחרים לעסוק בעבירה.

ג) חייל או שוטר המוגע בקדשי ישראל וחיו משחית חפצי שמים ותשמישי קדושה כגון ספרי תורה תפילין ומזוזות בין אם נעשה תוך כדי עסק עבירת הפינוי ובין אם לאו הריהו מבזה את קדשי ישראל ועובר בלאו ד"לא תעשון כן לה' אלו קיכם".

ד) הנותץ דבר מבית-הכנסת הריהו כנותץ אבן מן החיכל (מרדכי פרק בני העיר ובמג"א קני"ב סק"ו). חל איסור מוחלט על כל חייל או שוטר להשתתף בהריסת בית הכנסת ובית המדרש. ובכלל זה השחתת כלי בית-הכנסת שהם כביהכ"ס (ביאור הלכה סי' קנ"ב). אוי לו ואוי לנפשו של חייל או שוטר המשתתף בעוון זה.

ה) חייל או שוטר המזיק לרכוש המתיישבים גוזל הוא. אין כאן דינא דמלכותא כי אם חמסנות של מלכות העוברת על דין תורה (שי"ך ח"י"מ ע"ג סק"ל"ט). זכותו של כל אדם להגן על רכושו מפני פגיעה או נזק הנעשים שלא כהלכה.

ו) על כל יהודי לעשות כל אשר ביכולתו למניעת העבירה. כמו כן חלה חובת מחאה על כל יהודי ויהודי. כמובן שאין שאין לנקוט באמצעים אלימים נגד חיילי צה"ל או שוטרי משטרת ישראל.

ז) רק גדולי תלמידי החכמים שבדור כוחם לפסוק בשאלות חמורות בכל חלקי התורה, ופסקיהם מקובלים בישראל, ראויים לפסוק בשאלות אלה הנוגעים לכלל ישראל. כל מי שלא הגיע למדרגה זו עליו להמנע מלפסוק בעניינים אלו, ואם בכל זאת מורה הלכה כבר קרא עליו הרמב"ם (פ"ה מת"ת ה"ד) – "רשע שוטה וגס הרוח, ועליו נאמר כי רבים חללים הפילה וכו' ועליו נאמר ועצומים כל הרוגיה אלו התלמידים הקטנים שלא הרבו תורה כראוי והם מבקשים להתגדל בפני עמי הארץ ובין אנשי עירם וקופצין ויושבין בראש לדין ולהורות בישראל הם המרבים המחלוקת והם המחריבים את העולם והמכבין נרה של תורה והמחבלים כרם ה' צבאות, עליהם אמר שלמה בחכמתו אחזו לנו שועלים קטנים מחבלים כרמים".

ח) הנוקטים למעשה כפי מה שפסקו להם רבנים שלא הגיעו לדרגת הוראה בנושאים אלה (כמבואר בסעיף לעיל), אינם בגדר שוגגים ועתידיים גם הם ליתן את הדין (עיי' פתחי תשובה אהע"ז י"ז ס"ק ק"מ ופתי"ש יו"ד סי' צ"ט סק"ה בשם צמח צדק הקדמון).

מנ המצר בימי בין המצרים, יאזין ה' לקול עמו ויעננו ברחבה ומתוך צרה ויגון ימציאנו פדות ורווחה וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ כי ה' דיבר.

הרב אברהם כהנא שפירא

עיי' גם בשיעורים הקודמים {41-45} העוסקים באי ציות להוראה הנוגדת להלכה.

לכל עם ישראל,

בערב יום בכיפורים תשס"ח-
אנחנו קוראים לכל בית ישראל למחות בכל תוקף
על הדיבורים והכוונות של ראש הממשלה
ואנשי ציבור בדבר "מדינה פלסטינית" ונסיגה
משטחי הקודש של ארץ ישראל.

ארץ ישראל שייכת לעם ישראל וניתנה לנו
לנחלה ע"י בורא עולם, ואין זכות לראש הממשלה
ולכל אדם למסור חלקים ואף לא גרגיר מארץ
ישראל הקדושה.

ארץ ישראל כולה, על פי גבולות התורה-
הייתה שייכת בעבר ושייכת בהווה ובעתיד
אך ורק לעם ישראל, ואסור באיסור תורה חמור
ליותר על שטח כלשהו מארצנו הקדושה.

האם לא למדנו לקח מגירוש אחינו
הגיבורים תושבי גוש קטיף וצפון
השומרון
שנעקרו מבתיהם?

אנו קוראים לציבור למחות נגד דיבורים
אלה, ולראש הממשלה לחזור בו,
ולדאוג לזכויות של עם ישראל בארצנו.

מדברי מרן הרב צבי יהודה

במאמר עם ישראל קום וחייה (ארץ הצבי עמ"ס) ...
מעט יותר מפרט. אם איוזה עד שהיא התבטא ואמר שלא אכפת
לו אם נטוץ להשיג אשרת מעבר למקומות שלנו מהגויים - כלפי
זה אנו צריכים להודיע ולומר בפירוש: מה שלא אכפת לו - אין זה
חשוב דברים בטלים ומבטלים; לכלל ישראל זה אכפת, לרבישע
זה אכפת, לכולנו, לכל מיליוני היהודים זה אכפת. לא חשוב מה
שהוא אומר: כן אכפת לו - לא אכפת לו, חשוב מה שלנו אכפת,
ולכלל ישראל אכפת, ולהיסטוריה הישראלית אכפת. השומע שמע,
והחודל - יחדל! ויחדל! עוד פעם ועוד פעם אני אומר: יחדל! לכלל
ישראל אין שום ענין בלא-אכפתיות של מאן דהוא - יהיה שר או
שלא יהיה שר - שאמר שלא אכפת לו אדך הם סידורי הקרקעות
של קדושת ארץ אבותינו.

טוב שנשמעו הדברים האלו, טוב שאמר הבטוח "התומד" הזה -
נרגיש כולנו ונדע כולנו מה זה לא אכפת ליהודי אדך יסדרו ענייני
ארץ-ישראל. יש אנשים שלא אכפת להם כל מיני דברים שבעולם,
לא אכפת להם שנתרגו ששה מיליוני יהודים, וכחנה וכחנה. צריך
לחשוב על זה, יש לעזע שמים הארץ, אם מאדם, שר או מי שאינו
שר, התומס איוזה מקום בתוכו, בארצנו ובענייני הכללים, תהיה
מצאנת של דברי שטויות כאלו - אין מלים אחרות לא, לילא
אכפתיות! הווי. לו כן אכפת ולטעם כן אכפת ולכלל ישראל כן
אכפת - ולו לא אכפת! הדברים צריכים להיות ברורים ומפורשים.

וכאשר הממשלה שלחה חיילים נגד מתנחלים אמר רבנו זצ"ל:
"הממשלה הזאת ... אמנם יכולה לשלוח ולהכריח כמה מאחינו, חיילינו היקרים
- שהם בוכים ומתמרמרים על כך, להתגבר עלינו ולהכניע אותנו, אבל את לבנו
ואת בריאות הכרתנו הישראלית לא תוכל לעקור, על אף תל חמות כל
התאבדותה הזאת עלינו נבגיר ונאחזר, נרבה ונעצם תקפה של תודעתנו
הישראלית האמנה ושל המשך פעלינו מתוכה בכל שלימותה של ארצנו."

בהנצור ירוכו בקבוצות ויטפס באופן מוחלט לתורנות הפריכוס. התנגדו
הנצור לעקירת תחיה בדירות ובמקלטים.
נ. על הננות יעלו רק בוגרים (לא נערים ולא ננות).
ו. אינן להסחטם בחופרי התבצרות חריבית (מוראות פפורטות התפוסתה על
ידי הסח).
ח. בכום פנים אין להסחטם בחופרים וליקים.
ז. הרבה יד יחסות עלבנות-המנרים חט ביותר, ואזהרים ותזילים נקראים
להפנע שפנון יא.
ז. בני הנצורים אינן נחלבו ובאו לעזרת ימיה, נקראים להסאר נקמוס
(במקרה על בעזרת הקשורות בחורים, עליהם לפנות אל רכניס-פוריח).
עפילתנו האוחבת והמחריבה, חננו חתוקים את עדינת ישראל, וסופרים
על סלום של צה"ל ורוחו, ויסועה ח' השננו ומאפננו.

לכני כיוון חתן ואת הנכנסים רצו באר צדום כדור וסמל
אנחנו פאטו, ושל את רכס כפתונות? האנן כולם
לעז אר בלח סכוא? לא אזר אר כפתונות, אשיר את סמל
דעת - תא רמ
בכנס הרבנים הנכבדים כיסיה, שהקיים כאור ליום ר', ערב ענת הברזל
ס' ניסן ה'תשס"ב, בהשתתפות הרבנים דלקמן:
הסח צבי נדוה - חבני רוקנן - חיים טשוניר
אליעזר וולמן - רב לאור - יעצב אריאל
ישראל אריאל - יעזר אריאל - יוסבר בואלמן
רני שלח - יוסי אריאל - סגור (חייסנר) תחיהן
אלחנן בן נון - יוסף כרמון - יוסף בדיחי
ינחם לוי - אכרס נחשון - אליעזר רובינסטיין
רב בנן - וכהטי הסחט בני עפונר, חנן פורה ואגרנט פינץ -
חוחלט לפרס את הדברים דלעמן
ניהוץ חלץ פארץ ישראל בפטירתו לידו וריט-ווי עב"ח תמורת כיוותר,
ועקירה יזוכי יהודים-בנייה נורא היא ואיל להסלים אחת.
הנסינה מחל ימיה וחריטת יזוכי תפודים, עלולה לקרב את
פלחפת הדפים סודי בינן מכינים אותה ואף מכינים עליה, ומסכנות חיי
חילי צה"ל.
השקורה לתנזיש את שטה יסיה ספרינה ישראל ולקפור את יטובי החבל -
חיה אופוא בלתי חוקית (כלתי כנסריה).
הצבור תחזורי חנר כיסיה, יאכפ ככל כחנן על אחיזתו בארפת חקדס
אדפת ארץ ישראל, יבן כל עירו ועל גיחו כחנן כל ארט על פטום חולדתו,
ולא לוי ספועו כסום פנים.
כדיון טענר בהסתחפות ראטי חפתה האחרזי אכסו
א. התארגנות ההתנגדות לעקירה של הסטחפות, תחיה בהתבצרות גיבורתהסנו

מרן הרב צבי יהודה (בגיל 84) נאחו בגדר בהתבזלות הראשונה בשומרון

